

V nedeljo dne 15. aprila se je podala Heriškova s pastorkom v Cerknico, da bi si ogledala hišico, v katero se je nameravala preseliti družina. V Štrihovcu sta bila oba v krčmi in sta se vrnila proti večeru. Doma v sadovnjaku je došlo med mačeho in pastorkom do spora, kojega smrtna žrtev je postala v razbesneli podivjanosti starka. Strašno dejanje je opravil pastorek s smrekovim kolom, katerega je spulil od sadnega drevesca. Položaj trupla, v katerem ga je našel Šarman, dokazuje, da divjak ženico najprej podrl na tla, jo daval, ji strl prsni koš in nato še ubil s kolom. Ubijalec je prevzel vso krivdo nase.

Na kratko opisano krvavo dejanje, ki ima večletno, žalostno ozadje, dokazuje, kako globoko zagazi mlad človek brez verskih blazil!

Pes izsledil vlomilca. Dne 18. aprila je na Belem pri Šmarju brezposelni delavec Gluhenič vlomil v Drofenikovo hišo in odnesel vse, kar mu je prišlo v naglici pod paste. Nakradeno je zagrebel v bližnjem kamnolomu, se skrnil in prežal na priložnost, da odnese plen. Ko so se domači vrnili, so opazili, kdo jih je obiskal v odsotnosti. Gospodar je v družbi dveh sosedov odvezal psa in ta jih je popeljal na kraj, kamor je tat šaril ukradene reči. Trije možaki so zvečer čakali na nepridiprava in ga po hudem boju ukrotili in predali orožnikom.

Roparski napad. Izdelovalec umetnega kamna g. Fran Saksida se je odpeljal 16. aprila iz Ljubljane v Rimske Toplice po opravkih. Seboj je imel 62 tisoč Din v aktovki. Iz Rimskih Toplic se je podal peš na Dol, kjer stanuje njegova žena. V samotnem gozdu so ga napadli kar trije z zahtevo na izročitev denarja. Saksida je ponudil napadalcem 100 D, a na to ponudbo se je eden pognal vanj in mu je iztrgal aktovko. Oropani se je zatekel na Dol, kjer je javil roparski napad orožnikom. Orožniška patrulja se je podala na mesto

napada in je našla tamkaj le nekaj listin iz Saksidove aktovke.

Pregnani vlomilci. V noči na 15. aprila so se lotili vlomilci Vugove trgovine na Grobelnem. Založili bi se bili obilno z vsem mogočim, da jih nista prepodila dva uradnika, ki stanujeta v hiši. Odnegli so le 1500 Din vrednih tobačnih izdelkov in 50 m šifona. 2000 Din znašajoča škoda je krita z zavarovalnino.

Vlom sredi dneva. Dne 16. aprila dopoldne se je prikradel neznanec v gornje nadstropje Homanove hiše v Škofji Loki. Odnesele je iz raznih predalov zlatnine za 15.000 Din. Škofja Loka je že dalje časa pozorišče najbolj drznih vlomov.

*

Razno iz Prekmurja.

Murska Sobota. V začetku tega meseca se je tu vršil ustanovni občni zbor kluba prekmurskih akademikov. Občnega zbora se je udeležilo tudi več bogoslovcev in akademikov iz društva »Zavednost«, misleč, da se bolje spoznajo in se tovariško porazgovorijo, toda do tega ni prišlo. Ozračje je postajalo čimbolj vroče in ko je bogoslovec Škraban prebral govor »Fiat lux«, je zmedenost, oziroma napestost dosegla višek. Ker ni prišlo do nobenega pravega zaključka, so bogoslovci in z njimi več akademikov zapustili tovariše zborovalce in odšli po svojih opravkih... ter ostali na d. Je člani svojega prejšnjega društva, to je »Zavednost«. Čeprav v Prekmurju ni preveč akademikov in bi imeli vsi mesto v enem društvu, je v enem oziru boljše, da obstojata dve društvi. Bodo vsaj njih člani tekmovali med seboj, kdo bo storil več dobrega v korist trpečemu in pomoči potrebnemu ljudstvu.

Murska Sobota. Pred nekaj leti je bilo ukinjeno žarišče naše občine, pa ne samo naše občine, temveč celega Prekmurja. To žarišče je naša gimnazija. Sicer ni bila ukinjena cela gimnazija, temveč le višji razredi, a tudi to je za naše lepo Prekmurje velikanska izguba. Občina je skušala višje razrede vzdrževati sama, a težkega bremena ni zmogla in vsled tega imamo le nižjo gimnazijo. Naši dijaki, ki so večinoma revni, morajo vsled tega v tuje

kraje in mesta, kjer večinoma trpe pomanjkanje, a nekaj jih mora študije opustiti. Da bi temu opomogli, so se voditelji obeh srezov ponovno zavzeli za zamisel izpopolnitve naše gimnazije. Če dosežemo kak uspeh, je še v rokah bodočnosti...

Dolnja Bistrica. V nedeljo dne 15. t. m. je bil pri nas narodni poslanec g. Hajdinjak. Posvetovali smo se, kako bi se dalo pomoči nekaterim revežem, katerim so letošnje poplave povzročile občutno škodo. G. poslanec nam je zagotovil svojo pomoč in obljubil, da bo vso zadevo predložil narodni skupščini. Upajmo, da bodo tudi tam upoštevali stisko oškodovancev in nam pomagali. — Sploh so naši kraji zelo čudni; kajti — eno nam preti kaka nedobrodošla kazen. Pred kratkim so bile poplave, zdaj nam grozi že v zgodnji pomladi suša in bogve, kaj vse nas še čaka. Že sedaj gledamo bodočnosti z zelo nezaupljivimi očmi v obraz. Kajti, če ne bo v kratkem dežja, bo že zopet malo krme in tudi setve so zelo ogrožene.

Turnišče. Preteklo soboto so zborovali pri nas učitelji dolnjelendavskega sreza.

Dolga vas. Pretekli teden se je kar nenadoma raznesel klic »Gori! Gori!« Šele po kratkem beganju smo zvedeli, da gori v gozdu. Ta silna vročina, ki večkrat presega celo 30 stopinj Celzija, kar suši. Požar je prizadjal občutno škodo, vendar se nam je posrečilo, da smo ga omejili. Kako je požar nastal, še ni znano.

Čransovci. Prejšnjo nedeljo smo otvorili strelišče za našo strelsko družino. Otvoritev je prisostvovala mnogo občinstva. Otvoritev strelišča bo predvidoma v najkrajšem času tudi v Bistrici.

Žizki. V nedeljo dne 15. aprila je bil sklep gospodinjanskega tečaja, ki so ga vodile naše priljubljene sestre. Leto za letom pošiljajo sestre iz teh tečajev dobre gospodinje. Hvaležni smo sestram za ta njihov trud. Letos so tečajnice zaključile tečaj z različnimi nastopi na odru. Pred igro je povedala gđ. Duhova, brezposelna učiteljica, da jih naj nihče ne kritizira, ker je večina tečajnic prvič na odru in cela prireditelj je bila itak namenjena predvsem svojem. Ta opomba se nam je zdela zelo potrebna, ker so zadnji čas v naši župniji

V največji sili je pač vsak sam sebi najbližji in tako so čuvali tudi Veržejci le svoje lastno naselje.

Kruci so že bili strahoviti gospodarji Murskega polja. Upali so se visoko v Ljutomerske gorice, ustrašovali so Ljutomer, Središče in Ormož. Patrulje so sporočile glavnemu stanu v Čakovec, da so izsledile krog jeruzalemske cerkvice utrjeno postojanko, ki bi znala postati usodepolna za brezskrbno kretanje plenčih trum.

Koj po ugotovitvi krucvskih izvidnikov je pustil bobnati in trobiti župnik Stariha na umik v zatočišče v zakope krog žalostne Matere božje v Jeruzalemu. Kmetje so poskrili živino po viničarijah in se izselili z družinami vred v tabor, da si zavarujejo vsaj življenje pred madžarskimi divjaki, katerim je bilo tuje prizanašanje s smrtjo celo nedolžnim otročičem. Jeruzalemski tabor je bil obljuden, zastražen in je zrl smelo v oči napadu, ko je prenesel gospod župnik Najsvetejše, cerkvene posode, mašne obleke, perilo in druge dragocenosti iz župne cerkve pri Sv. Miklavžu na hrib v — Jeruzalem. Prihod živega Sina božjega med branilce žalostne Matere je bil ganljiv dogodek, ki je navdušil za boj sposobne

može ter fante, da so se čutili dovolj jake ne le za obrambo, da celo za napad!

Pri selitvi v tabor je bilo miklavškega kaplana Kopriunškega tako sram, ker se je bil urezal z muro-poljskimi zasmehovalci vred na debelo, da jo je potegnil natiroma v Maribor, od tam v Ruše, kjer je že dobil dva tovariša: velikonedeljskega in ormoškega župnika.

Kruci so navalili na Jeruzalem pasje mrzlega februarskega jutra v močnih jezdih oddelkih ter peščetah iz Ormoža. Zadelo so na pohodu najprej na faro cerkev in župnišče pri Sv. Miklavžu. Cerkev je bila zaklenjena istotako farovž in nikjer živega človeka, da — sploh ne živega bitja! S silo so vlomili v svetišče ter v župnišče. Odšli so praznih rok in so jo ubrali s poživinjeno besnostjo proti Jeruzalemu. Tamkaj se jim je obetal po napovedi izvidnikov odpor za zakopi.

Napadalce je vodil naš dobri znanec — »oberkruc« Jurij Godrnja iz Bakovec. Iz ciganskih ust je zaznal natanko, da se skriva med begunci jeruzalemskega taborišča ona, ki mu je nakopala toliko škode,

divji beduini, ki prebivajo po tamošnjih puščavah in so neusmiljeno poklali vsako ekspedicijo, ki se je podala na pot, da ugotovi, kje ravno je bilo mesto Saba.

— — —

»Čarovnik« na zlatem parniku.

Med Londonom ter Kapstadtom ob koncu južne Afrike so kar frčale zadnje tedne brzojavke. Nekje na vožnji med tema obema mestoma ali ob priliki ukrcaja v južni Afriki je moral izginiti 1 od 359 zabojev zlata, katerega je prepeljal angleški parnik »Balmoral Castle«. Rop ali tatvino so šele opazili, ko so pripeljali zlato, oziroma

nastopili čudni kritiki, ki s svojimi kritika-
mi smešijo sami sebe. Ko je gospodična to iz-
javila, so se nekateri baje popraskali za uše-
si. Že verjamome to, če stopiš mački na rep,
pa zacvili. — Pri nas so štiri sestre, dve učita-
v ljudski šoli, plačo pa dobiva samo ena, in
od te plače živijo vse štiri sestre. Zdaj se je
pa nekdo zaletel v sestre, češ, da bi bil krščan.

ki sklep tecaja takrat, če bi sestre kupile naši siromašni deci obleko. Čudimo se, da kaj takega lahko govorijo osebe, ki dobro poznajo potrebe pri naših sestrah. Saj imamo pri nas Frančiškov dom, ki ima edini namen pomagati siromakom. Sestram čestitamo k uspehu.

Hotiza. Hotiza bo zgubila duhovnika Č. g. ekspozit Bakan odide v Lendavo za kaplana.

Ljudskim odrom. K vprašanju izbire iger bā za enkrat svetoval: Režiser mora določiti za tekoče poslovno leto tudi repertoar, sestojē iz 3—5 iger, med katerimi naj bodo le najboljše dela. Slovenci na tem polju nismo več tako revni, le nekoliko truda je treba. Po večini se igra po vseh odrih le kakih 10—15 del, nešteto boljših pa leži neizrabljenih. Študirajte tudi klasika Ibsena (*Gospa z morja*), Kristana, Jarena, Gangla, Meška, Moliéra, Nušiča itd. in igrajte še kaj razven »Dveh nevest«, »Guzaj«, »Prisega o polnoči«, »Krivoprisežnika« po večkrat. Skoraj bi rekel, da se je mnogih odrov prijela plitkost. Za globoko miselne igre niso več sposobni. — Jaz.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V nedeljo dne 22. aprila je naše Društvo bojovníkov priredilo izlet k Sv. Ani v Slov. goricah in je tam nastopilo z lepo igro »Slehernik«. Anovčani so prihiteli v velikem številu v Katoliški prosv. dom, da vidijo, kaj jim orejo nuditi benediški igralci. Bilo je prav prijetno popoldne, urice so kar prehitro potekle. Benedičani se za naklonjenost prijazno zahvaljujejo; prav posebno še posojilnici, ki je dala dvorano in še vsem, ki so poskrbeli za obisk in dobro voljo. Pomlad se budi, čeprav ponekod še piha mrzli vetrovi. V nedeljo dne 29. aprila pa bodo igralci »Slehernika« ponovili v domači dvorani pri Sv. Benediktu. Vsi, ki ga še niste videli, ne zamudite te prilike, da si ga pogledate. Pridite tudi sosede od vseh strani! Na svidenje!

Sv. Jurij ob Ščavnicl. Prostovoljna gasilna četa Slaptinci si je nabavila avto-brizgalno, katera se uporablja tudi kot rešilni avto. Manjka pa še nam zadostno število sesalnih in odvodnih cevi ter raznih potrebščin. V ta namen priredi na Jurjevo nedeljo dne 29. aprila, popoldan ob štirih v prostorih g. Pergerja veliko tombolo z lepimi dobitki. Cena srečkam 2 Din. Sosedna društva se naprošajo, da ta dan ne prirejajo nobenih prireditev. Vsi prijatelji gasilstva so uljudno vabljeni! — Odbor.

Ljutomer. V nedeljo dne 29. t. m. bo po osmi sv. maši v dvorani Katoliškega doma redni sestanek našega prosvetnega društva »Ljudska čitalnica«. Predaval bo g. Kostanjevec, salezijski duhovnik iz Veržaja, in sicer o svojem letošnjem potovanju v Rim ob Veliki noči, ko je bil za svetnika proglašen sv. Janez Bosko.

DRUSTVENE **VESTI**

Delo za sebe in za druge.

Z ozirom na članek v našem listu z dne 18. aprila t. l. pod naslovom: »Dejavna vera« nam je poslal kmečki fant iz ljutomerske okolice te-le vrste: Težki, skoro obupni časi so danes. Stisko trpi kmet, viničar in vohče delavec. Z njimi trpimo tudi mi mladeniči, ki se moramo težko boriti za skromno življenje in življenjski obstoj. In vendar ne smemo kljub vsem trdim in težkim razmeram pozabiti na dolžnost dela za drugega. To delo zahteva ljubezen do bližnjega. Da pa bomo sposobni vršiti to delo, moramo predvsem vršiti izobraževalno in vzgojno delo na sebi. Morda bi kdo rekel z nevoljo: Zakaj vedno poudarjate iste reči! Zakaj? Za to, ker je treba. Če bi vsi naši fantje pustili pijančevanje, ponočevanje in slabe družbe; če bi hodili samo v krščanska društva; če bi krščanski časnik smatrali kot svojega edinega pravega duhovnega prijatelja, bi taki opomini ne bili potrebni. Ker pa je žalibog krog takih fantov, ki stojijo trdno kljub vsemu zapeljevanju ter skrbijo za pravo prosve-to in samovzgojo, primeroma prav majhen, so vzpodbujevalne besede vedno potrebne. Le če se bomo sami dobro izobrazili, bomo sposobni za velike naloge, ki jih danes priporoča katoličanom sv. oče pod imenom Katoliške akcije. V navedenem članku »Slov. gospodarja« nas opominja kmet iz velenjske

okolice: »Sodelujmo z duhovniki, ki so najboljše sinovi cerkve in naroda!« Da, to je prava beseda! Duhovniki so najboljše sinovi našega ljudstva, njihovo delo je velekoristno za cerkev, narod in državo. Kdor drugače sodi, je ali sam prevaran, ali pa vara druge. Omogočimo duhovniku dostop v naše mladinske vrste! Kjer je duhovniku onemogočeno sodelovanje, tamkaj ne vlada pravi, za mladino in domovino koristni duh. Pravilno izobraženi na osnovi krščanskih načel bomo mogli vršiti tiste važne naloge, ki jih ima rešiti sodobno krščanstvo v časih sedanje gospodarske in duhovne krize.

✱

Dve veliki in veličastni Don Boskovi proslavi v Celju in Mariboru. V soboto dne 21. aprila so priredili salezijanski gojenci iz Rakovnika v Celju v dvorani Ljudske posojilnice veličastno Don Boskovo proslavo, katero je počastilo občinstvo z obilnim obiskom. Vse točke obširnega programa so navdušeno zadovoljile občinstvo. V nedeljo dne 22. aprila je bila ista proslava v Mariboru. Mariborsko prireditelj je pripravljaj v pridigah o Don Bosku g. dr. Volčič, ravnatelj salezijanskega zavoda v Veržetu. Zaključne cerkvene proslave so bile v nedeljo dne 22. aprila, ko je bila stolna cerkev nabito polna in je ob tej priloiki ob 10. uri pridigoval sam vladika g. dr. Tomažič. Slovesno sv. mašo pa je po škofovi besedi služil g. stolni prošt dr. M. Vraber. Popoldne se je vršila v unionski dvorani proslava, pri kateri so nastopili salezijanski gojenci, svirala je vojaška godba in slavnostni govor je imel o Don Bosku g. Franjo Žebot. Akademija je bila prav posebno iz mariborske okolice nad vse pričakovanje dobro obiskana in je bila unionska dvorana napolnjena do zadnjega kotička.

cement, katerega so napolnili banditi mesto zlata v zaboj, v topilnico. Nepojasnjen slučaj tatvine, seve ni prvi te vrste tekom dolgih desetletij, odkar prihaja zlato iz afriških rudnikov na Angleško.

Zlati tovor so ukr-
cali izjemoma izven
navadnega prevoza v
Rodeziji. Celotni to-
vor so ocenili na 2 mi-
lijona funtov in so ga
tudi zavarovali za to
svoto. Standard banka
v južni Afriki je poš-
ljatev natovorila in je
prevzela s tem v goto-
vem ozirur jamstvo

Ladjo »Balmoral Castle« so še posebej preuredili za prevoz zlata V notrajnost parnika so namestili želez-

sramote in srčne boli! Nobenega ropa in napada se še ni bil lotil doslej s tako nestrpnostjo in z žarečim pohlepom po maščevanju, kakor navala na Jeruzalem. O uspehu podjetja ni dvomil niti najmanj. Muropoljci so sami ponudili Krucem kakor na krožniku: Ljutomer, Središče in Ormož in kljuboval bi naj zmagovalcem kup zemlje krog jeruzalemske cerkve! Glavar se je režal divje pri pogledu na razkopano zemljo krog svetišča in na taborišče, ki je utihnilo ob pojavu napadalecv, kakor bi se že bilo razbežalo v celoti. Konjike je odredil v zasede, da bi ne ušla po zavzetju utrdbe niti miš. Peščem je zapovedal naskok s krikom, da bi uplašil branilce na predajo brez odpora.

Taboru žalostne Matere božje je poveljeval gospod župnik Martin Stariha, katerega proslavljajo še danes zgodovinarji z zasluženim okraskom: »Victoriosus«, to je — zmagovalec.

Prihod Krucev mu je oznanil ogenj, ki je buknil v zrak z visokim stebrom dima ter plamenov. Prinesel je med branitelje iz cerkvice Najsvetejše, molil krog cerkve na glas lavretanske litanije, spodbudil farane s par besedami, dal klečečim blagoslov in nato so morale matere z deco v podzemeljska kritja. Mož-

je in fantje na svoja mesta za nasipom, dekleta z lonci k vreli vodi, smoli in kupom slame!

Priprave za dostojen sprejem madžarskih zverin so bile izvršene z vso naglico ter točnostjo, kakor bi bile navežbane. Pri odmevanju napadalnih klicev ni bilo med branitelji niti enega malodušneža, niti otroci niso vekali ali jokali po kavernah.

Kruci so se pehali navkreber od vseh strani. V prvih vrstah so nosili lestve, vrvi ter težke bate. V drugih so bili pravi rablji z golimi sabljami v zobeh ter z noži za pasom. V tretji strelec. Ti bi naj vrtali glave onim, ki bi se drznili samo pokukati iznad zakopa.

Kriki razbesnelega krvološtva so se spremenili presneto naglo v obupni: Ojoj, v madžarske kletvice ter stok, ki je popolnoma zmedel vse krucevske oddelke. Z ostrimi klini nabite volčje jame so odgovorile prve na bojne krike. Ni bila šala, telebniti s polno težo telesa v globoko jamo in se nasaditi na kolec. Ostrina se je zapičila vsakemu Krucu tako, da je tičala prav globoko v drobovju. Nepopisno mučna smrt je bila neizogibna.

ustanovitelj salezijanske družbe. Mnogo bode znal povedati tudi o Rimu sploh, o sprejemu pri sv. očetu itd. Tako bo tudi Ljutomer skromno proslavil proglašenje Don Boska za svetnika. Predavanje bodo spremljale številne skioptične slike. Vabimo, da se tega sestanka gotovo udeležijo vsi člani Ljudske čitalnice, pa tudi drugi. Vstopnine ne bo nobene.

Središče ob Dravi. Pretečeno nedeljo dne 15. t. m. se je vršil v Društvenem domu ustanovni občni zbor »Narodne prosvete«. Po dolgem trudu smo jo končno dobili. Ustanovni občni zbor je bil zelo živahen, skoro vihar, upamo, da

bo tudi društvo delalo živahno in sivo. Središčani, zopet boste imeli priliko zahajati v našo društveno dvorano, k raznim sestankom in predavanjem! Zopet boste lahko gledali poučne in zabavne igre, se smejali pri njih veseli vsebini in jokali nad žalostno dramo. Dolgo je bil naš »Dom« zaprt, sedaj pa nam je zopet odprt na stežaj!

Laporje. Vabimo na prireditev Katoliškega slovenskega izobraževalnega društva, ki bode vprizorilo na Filipovo nedeljo dne 29. aprila, po večernicah popoldne, v Laporju krasno igro: »Bele vrtnice«. Na svidenje!

deloma neizpolnjive. Med izpolnjive želje bomo menda smeli šteti ono po nočnem miru. Zato prosimo oblast, ki se je to tiče, da ne dovoljuje več nepotrebnih veselic, ki po običaju zadnje dobe trajajo do jutra in končavajo pehрупni noči vedno s krvoprelitjem. Tako je bilo zopet v nedeljo dne 15. aprila, ko je po nepotrebnih veselici proti jutru tekla zopet kri in so pijani junaki po bitki z gnojnimi vilami in krampi obdelali zlasti enega gosta in sicer prav nevarno. Ljudje se upravičeno povprašujejo, ali določbe o policijski uri več ne veljajo za našo občino.

Podgradje pri Ljutomeru. V četrtek dne 12. t. m. nas je pretresla novica iz bolnice Ormož, da je po kratki bolezni umrla dobra in skrbna mati Urša Zorec v starosti 51 let. Blagopokojnica je bila dobra mati in skrbna žena uglednega posestnika Ivana Zoreca. Vsi okoličani in sosedje so jo ljubili in spoštovali; saj so to tudi pokazali v dejanju. Skoraj iz vsake hiše iz Podgradja so se izkazali blagopokojnici za vse dobro hvaležni, da so šli v Ormož na pogreb, ki se je vršil v soboto dne 14. t. m., ob pol treh popoldne. Draga žena, počivaj v miru in večna luč ti naj sveti! Družini in sorodnikom naše sožalje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo dne 8. aprila smo spremljali ob občini udeležbi ljudstva k večnemu počitku g. Franca Švaglja, slikarskega mojstra iz Slapinje. Pokojnik je bil varen katoličan, kar nam spričuje krasna kapelica Srca Jezusovega, katero je na lastno stroške postavil v zahvalo za srečno vrnitev iz vojne. Vse svoje življenje je posvetil delu v raznih društvih, posebno gasilskih, v katerih je deloval 38 let. Bil je ustanovitelj in častni član gasilnega društva Slapinci ter ustanovitelj in načelnik Društva starih vojakov in invalidov Sv. Jurij ob Ščavnici. Pogreba so se udeležili tovariši Društva starih vojakov ter zastopniki sosednjih društev, kakor tudi čete bivše gasilske župe šentjurske s tremi zastavami in z društveno godbo na čelu ter skazale zadnjo čast svojemu članu. Počivaj v miru!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Nič hudega sluteči smo se v soboto dne 14. t. m. zvečer podali k počitku. Kar nas nepričakovano zbudi iz spanja okoli pol 11. ure gromenje. Med strašnim bliskanjem in ploho dežja par močnih udarov strele, in že je zažarelo nebo s strašnim svetlom,

Marenberg. Pokopali smo 74letnega posestnika Blaža Poglonika, ki je umrl vsled starostne oslabelosti. — Lepo vreme imamo, da nam vodovod že samo nekajkrat na dan da vodo. Kakor se govori, namerava občina zgraditi nov vodovod od Sv. Treh Kraljev, ki mu bo pridruženo tudi kopališče, kar bo stalo precej denarja. — Nekdo, ki ne želi biti imenovan, kar bodi mimogrede omenjeno, piše knjigo, v kateri bo popisana zgodovina Dravske doline, prav posebno pa še Sv. Janeza nad Marenbergom.

Vuhred. V 27. letu svoje starosti je na pljučni jetiki umrl Viljem Krajnc. Že precej časa se je zdravil na Golniku. Domači so ga z Golnika že spravljali domov. V Mariboru pa mu je postalo tako slabo, da so ga morali spraviti v bolnico, kjer je umrl in je bil tudi pokopan. To je že letos drugi Vuhredčan, ki je umrl na pljučni jetiki.

Hoče-Bohova. Negovorjeni govor ob nenadni smrti Justine Kozeljeve. Prva pomlad je dahnila na naša polja, na naše vrtove, v naše domove. Vzvele so prve cvetke in se zveselile ob dobrodejnem pomladnem solncu. Narava je zadihala novo življenje. Tudi Ti si začutila v sebi nove moči spomladanske. Ob zvokih glasbe in mile pesmi si se na skrivaj veselila življenja. Bila si nam vsem ublažujoča duša, vse si ublažila, povsod s svojim ljubeznivim nastopom vzbujala spoštovanje. Ob zvokih nebeških melodij si uživala vso globoko skriv-

nost, lepote in ljubezni. Toda Vsemogočni Te je hotel k sebi. Velikostni praznik Te je objel, kot da se je ustavil čas. Stopila si k Njemu, ki Te je želel. Zdaj si srečna! Ne pozabi pri Vsemogočnem na nas! Nebo se temni. Na Tvojem oknu venijo plameneci nageljni, ki si jih Ti zalivala. Tudi mi klonemo ob nenadnem odhodu Tvojem! Se poslovila se nisi! Biti si pač morala prepričana, da pojdeš k neskočni Dobroti in vseobsegajoči Ljubezni! Ne pozabi pri Vsemogočnem na nas! Tvoje znanke in znanci. — Justina Kozeljeva je preminula dne 8. aprila zvečer, zadeta nenadoma in po nesreči od revolverске kroglice. Bila je vzorno dekle. Bodil ji Bog milosten Sodnik!

Naraplje. Dne 16. aprila je preminul, previden s sv. zakramenti, mladenič v starosti 34 let, nepozabljeni Maks Lorber iz Narapelj. Pokojni je bil blaga duša, imel je dobro srce, dokaz temu je njegov sprevod k zadnjemu počitku na pokopališče v Majšperg. Pevci so mu zapeli žalostinko. Naj v miru počiva! Ostalim naše sožalje!

Sv. Marjeta nize Ptuja. Dne 17. t. m. je nenadoma začela goreti velika kopica slame pri posestniku Jakobu Polanec v Zagojčih. Požar je v par minutah zajel celo gospodarsko poslopje in vse uničil. Škoda znaša čez 60.000 Din, zavarovalnica krije le eno šestino. Zahvaliti se je vsem sosednjim požarnikom, kateri so bili na kraju nesreče v par minutah kar s šestimi brizgalnicami, ter so ogenj omejili, da se niso zažgali veliki novi hlevi in sosednja poslopja.

Križevci pri Ljutomeru. Križevčani imajo mnogo želja, ki so danes deloma izpolnjive in

Volčje jame so bile krog in krog zunanega naspisa skrbno prikriti na vrhu. V nje je popadala skoro vsa prva vrsta lestvarjev in kjarjev, ki so zastokali, zaječali ter vpili na pomoč, da sta zdijali obe naslednji vrsti naskakovalcev ne naprej do tabora ter zmage, navzdol pod hrib in v kritje šume!

Na pobegle so se vsule kroglice branilcev. Marsikateri Kruc je poljubil na pobegu slednjič majko zemljo in ni nikoli več kolovratil, tulil in ropal, požigal in moril med štajerci.

Kakor bi se obrisal, ni bilo nikjer že pred kratkem zmago tulečih kričacev. Vse mirno in tiho... Le iz jam pred zakopom stoka, da so se ježili ženskam v taboru lasje, saj so čule prvič, kako do mozga se-gajoče vpije človek, ki umira počasi strašne srmti in mu ni pomoči, če bi ga tudi snel s kolca. Zastrupljenje je sledilo vsakemu natiku na kol, ki je bil navadno ves blaten.

Razen župnika je bilo vse po taboru prepričano, da je pognalo že prvo presenečenje Kruce v beg in ne bodo ponovili napada. V bitkah in napadih preizkušeni duhovnik je poznal dobro turški način naskakovanja, v katerem so podkovani bratci Turčinov

— Kruci. Zagotavljal je z vso sigurnostjo, da se bodo napadalci kmalu otresli posledic nepredvidenega prvega poraza in se lotili redne oblege. Ta se lahko raztegne pri splošno zmagovitem položaju sovražnika v tedne in mesece. Bo treba noč in dan vztrajati budno na straži. Drugi naskok bo preudarnejši in bo še došlo do spopadov, ki bodo zahtevali hrabrost branilcev. Zenske in otroci so molili v cerkvi na glas rožni venec. Dan se je nagibal k zatonu. Iz jam pred svetiščem še vedno stokanje. Po grabah v bližnji okolici mir in tišina... Župnik je ukazal pripraviti plamenice, da jih bodo zapalili pri količkaj sumljivem kretanju sovražnika. Kruci ne držijo v varnem kritju rok križem, ampak se pripravljajo na ponovitev napada s turško zahrbtnostjo in zvijačo.

Dolgo so napenjale straže oči v zimsko noč po kotanjah, odkoder bi se naj pojavila nevarnost, če se sploh bo!

(Dalje sledi.)

ne kamre z jeklenim omrežjem in s ključavnici, od kojih so bili shranjeni ključi pri kapitanu. Zaboji in ključavnice so bile na cilju v Londonu nedotaknjene. Zlati tovor, ki se je ujemal glede teže, so v Londonu izkrcali, a že 1 uro po iztovorenju je rohnel po krovu prevoznega parnika zavarovalni agent z očitkom, da je v 1 zaboji mesto zlata navaden cement. Kedo in kje je zamenjal čisto zlato z ničvrednim cementom, še danes ni znano. Vse domneva, da se je zgodila zamenjava že v Afriki pred natovorenjem, ali pa je bil med vožnjo na delu »čarovnik«.

Sirite „Slov. gospodarja“!